

Gods willen en 's mensen onwil

Een probleem voor extreme calvinisten

George Zeller, <http://www.middletonbiblechurch.org/reformed/willing.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Herziene Statenvertaling
Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

Inleiding

In niet mis te verstane termen verklaart de Bijbel dat God een soevereine God is “Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil”, en: “Hij doet al wat Hem behaagt” (Efeziërs 1:11; Psalm 115:3). Gods doel en plan zullen volbracht worden zonder falen: “Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen ... Ja, Ik heb gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen” (Jesaja 46:10-11).

We moeten echter voorzichtig zijn met onderscheid te maken tussen wat God plant om direct te volbrengen door Zijn eigen handelingen, en wat God toestaat dat Zijn schepselen doen, waarvan beide uiteindelijk Zijn heilige Naam zullen verheerlijken. Voorbeelden van Gods plannen om iets direct door Hemzelf te volbrengen zijn bv. het scheppen van de wereld, het zenden van de Genesisvloed, het brengen van oordeel over Babel en Sodom, het veroorzaken van het wonder van de maagdelijke geboorte, enz. De mens heeft niets met deze dingen te maken. Gods directe wil en activiteit brengt ze voort. De soevereine God volbrengt ook Zijn algemeen doel van heerlijkheid brengen over Zichzelf, door Zijn schepselen toe te staan op bepaalde wijzen te handelen, zelfs op manieren die tegengesteld zijn aan Zijn geopenbaarde wil. Zijn schepselen wordt toegestaan te handelen op manieren die tegengesteld zijn aan het verlangen en de wens van de Schepper. Dit noemen we zonde, en God is niet de auteur van zonde. Bijvoorbeeld, God wilde of wenste niet dat Adam van de verboden vrucht at zoals aangegeven door Zijn gebod (Genesis 2:16-17), maar God stond Adam toe te eten van de vrucht en deze verschrikkelijke zonde te doen, en de onmiddellijke val die het gevolg was maakte deel uit van Gods algemene plan waarbij Hij ultiem Zijn naam zou verheerlijken door het onthullen van de rijkdom en diepte van Zijn genade en barmhartigheid.

Extreme calvinisten lijken moeite te hebben om het begrijpen hoe een soevereine God iets kan “verlangen” dat nooit zal gebeuren. Zij geloven dat wat God wil en verlangt ook moet gebeuren. Als God bepaalde mensen wenst te redden dan moeten die mensen gered worden. Als God de wereld zo lief had dan moet de wereld gered worden (de “wereld” in de betekenis van Gods uitverkorenen). Indien Christus stierf voor alle mensen, dan moeten allen gered worden. Dit is hoe zij zouden redeneren. Uiteraard geloven zij dat Christus niet stierf voor alle mensen maar slechts voor de uitverkorenen. Zij geloven dat allen voor wie Christus stierf ook zullen gered worden (maar zij zeggen dat Hij enkel stierf voor enkelen en niet voor allen).

In 1 Timotheüs 2:4¹ leren we van Gods medelijdend verlangen voor de redding van alle mensen. Eén calvinistische schrijver bracht het volgende commentaar in het licht van 1 Timotheüs 2:4 - “Wat God **verlangt** dat zal Hij doen” (dus hij gelooft dat de frase “alle mensen” in dit vers enkel verwijst naar de uitverkorenen). Zij vinden dat indien God wenst dat mensen bekeerd worden, zij dan zullen bekeerd worden (God zal in hun harten werken en bekering veroorzaken). Als God wil dat zij geloven, dan zullen zij geloven. De logica hiervan impliceert dat God niet wil dat de meerderheid zal geloven, en vandaar niet wilt dat deze mensen gered worden, in strijd met 1 Timotheüs 2:4 en 2 Petrus 3:9². Extreme calvinisten hebben moeite met het verstaan hoe God iemand zou kunnen liefhebben en die persoon niet zou redden. Bijvoorbeeld, de Schrift zegt dat Christus de rijke jongeling liefhad (Markus 10:21), een man die “bedroefd wegging” en die zover we kunnen weten nooit Christus volgde. A.W. Pink geloofde niet dat Christus een man kon liefhebben die nooit zou gered worden. Hij zei: “Wij geloven ten volle dat hij (de rijke jongeling) een van Gods uitverkore-

¹ 1 Timotheüs 2:4: “Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen”.

² 2 Petrus 3:9: “Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen”

nen was, en ergens gered werd na dit interview met de Heer” (*The Sovereignty of God*, p. 125, voetnoot). Dit is Pink’s theorie, maar de Schrift verleent geen steun aan deze zienswijze. Het is een zienswijze gebaseerd op Pink’s theologie, niet gebaseerd op Pink’s Bijbel.

Elke eerlijke gelovige weet dat wat God verlangt niet altijd vervuld wordt. In 1 Thessalonicenzen 5:16-18³ leren we wat God van elke gelovige verlangt. Zijn geopenbaarde wil (“dit is de wil van God in Christus Jezus voor u”) is dat gelovigen zich altijd verblijden, bidden zonder ophouden en God danken in alles; maar hoe dikwijls falen wij niet in het vervullen van Gods wil op deze gebieden?

Als God wil, dan geloven extreme calvinisten dat een mens ook moet willen, omdat God hem daartoe zal brengen. Als een mens niet wil, dan moet het zijn dat God niet wil, en Hij de persoon niet doet willen. De Schrift echter leert dat alhoewel God wil en ernaar verlangt dat mensen zich zouden afkeren van de zonde en naar Hem toegaan, **Hij dikwijls mensen toelaat hun eigen weg te gaan overeenkomstig de hardnekkigheid van hun eigen door zonden verharde harten**. God wilde wel maar zij niet.

Het is dan in deze studie ons doel om enkele sleutelwoorden te onderzoeken (in het bijzonder in het Oude Testament) welke demonstreren dat Gods medelijden, verlangen en uitnodiging inderdaad uitreiken naar alle mensen, zelfs zij die weigeren zich te bekeren en te geloven en tot Hem te komen. We zullen het wonderlijke willen van God zien in scherp contrast met de hardnekkige onwilligheid van de mens. We zullen een betere appreciatie verwerven voor de woorden van de Heer in Mattheüs 23:37⁴ die niet ten volle kunnen begrepen worden los van bepaalde oudtestamentische passages die we zullen bestuderen. Moge de Heer onze ogen openen voor deze waarheden.

Het Hebreeuwse werkwoord ‘abah [Strong’s #14]

Dit werkwoord betekent “**gewillig zijn**, inwilligen, verlangen, wensen”. Het is een interessant werkwoord omdat het altijd gebruikt wordt met een negatief partikel, behalve op twee plaatsen (Jesaja 1:19 en Job 39:9). Met het negatieve partikel betekent het “**onwillig zijn**, niet willen, weigeren”. Bijvoorbeeld, in Exodus 10:27 wordt het gebruikt bij Farao’s hardnekkige weigering om de kinderen van Israël te laten gaan (“hij **wilde hen niet** laten gaan”). Dit woord wordt ook geïllustreerd in 2 Samuël 23:16 waar David weigerde van het water te drinken (“Hij **wilde** het echter **niet** drinken”) alhoewel hij erg dorstig was. De volgende passages die dit werkwoord bevatten staan in verband met onze studie:

1) Psalm 81:12: “Maar Mijn volk heeft naar Mijn stem niet geluisterd, Israël is tegenover Mij **onwillig** geweest”. God wilde dat zij hun mond wijd open deden (vs. 11). God wilde hen zegenen en vullen (vs. 11). Hoe kon Gods willen duidelijker gesteld worden dan in vers 14?: “Och, had Mijn volk naar Mij geluisterd, was Israël in Mijn wegen gegaan!” (Psalm 81:14). God was gewillig! God zou zoveel voor hen gedaan hebben (verzen 15-16), maar zij wilden niet. Zij weigerden! God had een hart voor hen, maar zij hadden geen hart voor God.

2) Spreuken 1:25, 30: “omdat u al Mijn raad verwierp, Mijn bestraffing **niet** hebt **gewild** ... Zij hebben Mijn raad **niet gewild**, al Mijn bestraffingen hebben zij verworpen”. Is het Gods wil dat mensen onverstand zouden liefhebben en kennis zouden haten (vs. 22)? De Wijsheid roept (vs. 20) en nodigt mensen uit (vs. 23) en belooft grote dingen voor hen die tot de Wijsheid komen (vs. 23). God was gewillig; de mens was onwillig (vs. 25, 30).

3) Jesaja 28:12: “tegen wie Hij zei: Dit is de rust, geef de vermoeide rust, en dit is de verademing – maar zij **wilden niet** luisteren”. God bood hen genadig rust aan (vgl. Mattheüs 11:28) en verademing, maar zij weigerden (vgl. Jeremia 6:16). God was gewillig maar zij onwillig om te ontvangen.

³ 1 Thessalonicenzen 5:16-18: “Verblijd u altijd. Bid zonder ophouden. Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u”.

⁴ Mattheüs 23:37: “Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!”

4) Jesaja 30:15: “Want zo zegt de Heere HEERE, de Heilige van Israël: Door terugkeer en rust zou u verlost worden, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn, maar u hebt **niet gewild**”. God bood hen genadig rust en verlossing aan maar de rebelsen (verzen 1, 9) weigerden. Zei zeiden “Nee!” (vs. 16) tegen Gods vriendelijke aanbod.

5) Jesaja 1:19: “Als u **gewillig** bent en luistert, zult u het goede van het land eten”. Dit is een van die zeldzame plaatsen waar het werkwoord is gebruikt zonder het negatieve partikel. Gods verlangen was dat zij rein zouden zijn (vs. 16). God wilde dat zij zouden leren goed te doen (vs. 17). God wilde met hen redeneren en hen vergiffenis van zonden aanbieden (vs. 18; KJV). God was gewillig. Zouden zij gewillig (vs. 19) zijn of zouden zij weigeren (vs. 20)?

Het Hebreeuwse werkwoord **ma'en** [Strong's #3985]

Dit werkwoord betekent het tegenovergestelde van het laatste werkwoord. Het betekent “**weigeren**, vastbesloten weigeren”. Dus betekent dit hetzelfde als ‘**abah** [Strong's #14] met het negatieve partikel. Farao is ook een goede illustratie van dit werkwoord. In Exodus 7:14 weigerde hij Israël te laten gaan. Laten we nu enkel passages onderzoeken waar dit werkwoord wordt gebruikt:

1) Jeremia 5:3: “HEERE, zien Uw ogen niet uit naar betrouwbaarheid? U hebt hen geslagen, maar zij voelden geen pijn. U hebt hen omgebracht, maar zij **weigerden** vermaning te aanvaarden. Zij hebben hun gezichten harder gemaakt dan een rots, zij hebben **geweigerd** zich te bekeren”. God wilde dat Israël zich tot Hem zou bekeren (Jeremia 4:1) maar zij weigerden! God was gewillig maar zij niet.

2) Jeremia 11:10: “Zij zijn teruggekeerd tot de ongerechtigheden van hun voorvaders, die **geweigerd** hebben naar Mijn woorden te luisteren”. God waarschuwde hun voorvaders ernstig (vs. 7) om Zijn stem te gehoorzamen (vs. 7), maar zij weigerden (vs. 8). God wilde dat zij gehoorzaamden, maar Hij stond hen toe dat zij wandelden naar hun verharde, boosaardige hart (vs. 8).

3) 1 Samuël 8:19: “Maar het volk **weigerde** naar de stem van Samuel te luisteren. Zij zeiden: Nee, er moet toch een koning over ons komen”. God wilde Koning over hen zijn en de Heer was bedreefd dat zij Hem afwezen (vs. 7).

4) Nehemia 9:16-17: “Maar zij en onze vaders hebben overmoedig gehandeld. Zij zijn halsstarrig geweest en hebben niet naar Uw geboden geluisterd. Zij hebben **geweigerd** te luisteren”. God was gewillig en verlangend om hen te vergeven en geduld te hebben (vs. 17), maar het volk in de tijd van Mozes weigerde te gehoorzamen.

5) Spreuken 1:24: “Omdat Ik riep, maar u **weigerde**, Mijn hand uitstreckte, maar niemand er acht op sloeg”. God (gepersonifieerde wijsheid - vs. 20) riep maar de mensen weigerden! God wilde Zijn Geest over hen uitstorten en hen Zijn woorden bekendmaken, maar zij waren onwillig (vs. 23-24). God strekte Zijn hand uit (vs. 24) maar niemand sloeg er acht op.

Zie ook nog de voorbeelden in bv. Jesaja 1:20; Zacharia 7:11; Jeremia 13:10.

Het Hebreeuwse werkwoord **bachar** [Strong's #977]

Dit is het gewone werkwoord met de betekenis van “**kiezen**, verkiezen, selecteren”. Dit woord is beroemd geworden door Jozua in Jozua 24:15: “**kies** voor u heden wie u zult dienen”. Laten we nu enkele andere passages beschouwen die dat woord gebruiken:

1) Deuteronomium 30:19: “Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u: het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! **Kies** dan het leven, opdat u leeft, u en uw nageslacht”. Er moet een keuze gemaakt worden tussen leven en dood, het goede en het kwade (vs. 15). God wilde hen zegenen (vs. 16). God waarschuwde hen, door Mozes, tegen het maken van de verkeerde keuze (vs. 17-18). Uiteindelijk zei Mozes: “Kies dan het leven!” Ongetwijfeld weerspiegelde Mozes het verlangen van God dat Hij hun keuze mocht worden. God was voor hen gewillig opdat zij leven zouden hebben, maar zij moesten kiezen (vgl. Johannes 5:40 - God was gewillig opdat zij leven mochten hebben, maar zij moesten komen).

2) Spreuken 1:29: “omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des HEEREN niet hebben **verkozen**”. God was gewillig (vs. 20-23) maar niet de mens (vs. 24-25; 29-30).

3) Jesaja 65:12: “omdat Ik geroepen heb, maar u niet geantwoord hebt, omdat Ik gesproken heb, maar u niet geluisterd hebt, maar gedaan hebt wat slecht was in Mijn ogen, en **gekozen** hebt voor wat Mij niet behaagt”. God was niet opgetogen over hun keuze. Zie hoe God genadig beroep doet op het volk. Hij heeft ze “geroepen” (vs. 12). Hij heeft Zijn “handen uitgespreid” (vs. 2). Hij was gewillig, maar zij wilden niet.

4) Jesaja 66:3-4: “Zoals zij ook hun eigen wegen **gekozen** hebben en hun ziel vreugde vindt in hun afschuwelijke afgoden, ... omdat Ik riep, maar niemand antwoord gaf, Ik sprak, maar zij niet luisterden. Zij deden wat slecht is in Mijn ogen en zij kozen wat Mij niet behaagt”. God stond deze mensen toe hun eigen zondige weg te gaan. Het volk maakte een keuze en zij waren verheugd in de keuze die zij maakten! God echter was niet verheugd over hun keuze. Hij was bedroefd. God wilde dat het volk Zijn wegen koos en niet hun eigen wegen. Hun keuze stond haaks op Gods verlangen.

Hebreeuwse werkwoorden die “de hand(en) uitstrekken” betekenen

Gods gewilligheid wordt gezien in de manier dat Hij Zijn volk dringend oproept, met hen pleit en hen dringend verzoekt. Hoe kunnen de bijbelschrijvers deze goddelijke smeking beschrijven in termen die wij kunnen begrijpen? Een van de manieren is door God af te beelden Zijn handen uitstrekend en Zijn volk aansporend om tot Hem te komen. In Spreuken 1:24 betekent het werkwoord **na-tah** [Strong's #5186] “de hand uitstrekken”. In Jesaja 65:2 is het werkwoord **paras** [Strong's #6566] in dezelfde betekenis gebruikt (“de handen uitspreiden of uitstrekken”). Beschouw de volgende passages:

1) Spreuken 1:24: “Omdat Ik riep, maar u weigerde, **Mijn hand uitstrekke**, maar niemand er acht op sloeg”. Hier hebben we de Wijsheid met een prachtige uitnodiging die de mens weigert.

2) Jesaja 65:2: “De hele dag heb Ik **Mijn handen uitgespreid** naar een opstandig volk, dat de weg gaat die niet goed is, naar hun eigen gedachten”. Merk op dat God niet gediend was met de manier waarop zij wandelden. God strekte Zijn handen uit en wilde hen tot Zichzelf trekken, maar zij wilden hun eigen weg gaan. En God stond toe dat dit zo gebeurde! God liet hen hebben wat zij wilden alhoewel dit niet was wat Hij wilde. Dit vers wordt geciteerd door Paulus in Romeinen 10:21.

3) Romeinen 10:21: Met het oog op Israël zegt Hij echter: Heel de dag heb Ik **Mijn handen uitgebreid** naar een ongehoorzaam en tegensprekend volk”. Welke woorden konden Gods tedere uitnodiging aan zondige mensen beter uitdrukken. God heeft Zijn armen wijd uitgestrekt en bij mensen frequent en langdurig aangedrongen om terug te keren naar Zijn liefde. Wat een vurig verlangen, wat een liefde, wat een smeking, wat een geduld! God was zo gewillig; de mens zo rebels!

Het nieuwtestamentische werkwoord **thelo** [Strong's #2309]

Dit werkwoord betekent “wensen, verlangen, willen, behagen scheppen, genoeg hebben”. In de Septuaginta wordt het frequent gebruikt en dikwijls komt dit overeen met sommige van de Hebreeuwse woorden die we reeds bestudeerd hebben. Het verschijnt bijvoorbeeld in Jesaja 1:19-20; Jesaja 28:12; Jeremia 5:3; 8:5; Ezechiël 3:7; 18:23,32. Laten we enkele nieuwtestamentische voorbeelden beschouwen van het gebruik van dit woord:

1) Mattheüs 23:37: “Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb **Ik** uw kinderen bijeen **willen** brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar **u** hebt **niet gewild!**” Het woord wordt tweemaal gebruikt in dit vers. Jezus wilde maar zij wilden niet. Gods gewilligheid en 's mensen hardnekkige onwilligheid zijn zo duidelijk uitgedrukt in deze passage! We zullen later op dit vers terugkomen.

2) Lukas 13:34 - parallel met Mattheüs 23:37.

3) Johannes 5:40: “En toch **wilt u niet** tot Mij komen opdat u leven hebt”. Letterlijk vertaald: En **u verlangt niet** tot Mij te komen opdat u leven hebt”. Opnieuw zien we 's mensen boze afwijzing om te komen tot de levende God. Waarom hebben mensen geen eeuwig leven? Zij weigeren te komen

tot Degene die het LEVEN is en Die ernaar verlangt LEVEN te geven (Johannes 10:27-28). Wil God dat mensen naar Hem zouden komen en leven zouden hebben? Beschouw het volgende vers:

4) 1 Timotheüs 2:4: “Die **wil** [letterlijk: “verlangt”] dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen”. Dit is Gods verlangen voor alle mensen. God is gewillig (1 Timotheüs 2:4) maar de mens is onwillig (Johannes 5:40). God wil niet dat iemand verloren gaat.

Noot: Dit werkwoord, **thelo** [Strong’s #2309], in zijn vorm van zelfstandig naamwoord, wordt dikwijls gebruikt in relatie tot Gods wil voor de gelovige (1 Thessalonicenzen 4:3; 5:18; Efeziërs 5:17-18; enz.). Gods wil en verlangen voor elke gelovige is dat we heilig zouden zijn, vervuld met de Heilige Geest en met dankzegging, enz. Maar dikwijls schieten we daarin tekort en onze God is dan bedroefd. God is gewillig om ons te vervullen met Hemzelf, maar dikwijls verhinderen en smoren we Zijn werking in onze levens alhoewel Hij welwillend is om veel te doen in en door ons (vgl. Psalm 81:10). Dus zelfs als het gaat over praktische heiliging is God welwillend maar Zijn gelovigen zijn bij tijden onwillig.

Het Hebreeuwse werkwoord **chaphets** [Strong’s #2654]

Dit werkwoord betekent “behagen scheppen in, genoegenvreugde hebben in”. Hierna enkele plaatsen waar het wordt gebruikt:

1) Jesaja 65:12: “omdat Ik geroepen heb, maar u niet geantwoord hebt, omdat Ik gesproken heb, maar u niet geluisterd hebt, maar gedaan hebt wat slecht was in Mijn ogen, en gekozen hebt voor wat Mij **niet behaagt**”. God had geen behagen in hun keuze. Hij wilde dat zij anders kozen.

2) Jesaja 66:4: “omdat Ik riep, maar niemand antwoord gaf, Ik sprak, maar zij niet luisterden. Zij deden wat slecht is in Mijn ogen en zij kozen wat **Mij niet behaagt**”. God heeft er geen behagen in wanneer mensen verkiezen hun eigen weg te gaan (vs. 3), maar Hij staat hen toe zulke tragische keuze te maken. God verlangt iets anders maar dikwijls geeft Hij de mensen over aan hun eigen verlangens.

3) Ezechiël 18:23: “Zou Ik werkelijk **behagen scheppen** in de dood van de goddeloze? spreekt de Heere HEERE. Is het niet, wanneer hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven?” God scheidt er geen behagen in dat de goddelozen hun eigen wegen gaan. God heeft er behagen in wanneer de bozen zich afkeren van hun goddeloze levens. Gods wil en wens voor elke boze persoon is deze: Keer u af van goddeloze wegen en leef!

4) Ezechiël 18:32: “Ik schep immers geen **behagen** in de dood van een stervende, spreekt de Heere HEERE, dus bekeer u en leef!” In dit vers beantwoordt God de vraag van vers 23. God wil niet dat zondaars voortgaan in hun zonde. God wenst dat zij zich zouden omkeren naar Hem toe. Vraag voor de extreme calvinisten: *Als God geen behagen scheidt in de dood van de goddeloze, waarom sterven de goddelozen dan?*

5) Ezechiël 33:11: “Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen **vreugde** in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?” Niets kon duidelijker zijn. “Waarom zou u sterven, huis van Israël?” Zeker niet omdat God wilde dat Israël zou sterven!

Het Hebreeuwse werkwoord **shakam** [Strong’s #7925]

Dit interessante werkwoord betekent “vroeg in de ochtend opstaan”. Figuurlijk kreeg het de betekenis van “vroeg en laat spreken; ernstig, vurig en dringend spreken; ernstig aansporen”. Laat de volgende verzen voor zichzelf spreken:

1) 2 Kronieken 36:15-16: “De HEERE, de God van hun vaders, zond hun **vroeg en laat** waarschuwendende woorden door de hand van Zijn boden, want Hij wilde Zijn volk en Zijn woning sparen. Maar zij spotten met de boden van God, verachtten Zijn woorden ...”.

2) Jeremia 7:13: “Welnu, omdat u al deze daden doet, spreekt de HEERE, en Ik **vroeg en laat** tot u sprak, maar u niet geluisterd hebt, en Ik u geroepen heb, maar u niet geantwoord hebt “.

- 3) Jeremia 7:25-26: “Vanaf de dag dat uw vaders uit het land Egypte vertrokken zijn tot op deze dag, zond Ik elke dag, **vroeg en laat** al Mijn dienaren, de profeten, tot u. Uw vaders hebben echter niet naar Mij geluisterd en hebben hun oor niet geneigd. Zij waren halsstarrig en maakten het erger dan hun vaders”
- 4) Jeremia 11:7-8: “Want Ik heb uw vaders ernstig gewaarschuwd vanaf de dag dat Ik hen uit het land Egypte leidde tot op deze dag, **vroeg en laat**: Luister naar Mijn stem! Zij hebben echter niet geluisterd en zij hebben hun oor niet geneigd, maar ze gingen door, ieder overeenkomstig zijn verharde, boosaardige hart”.
- 5) Jeremia 25:3-4: “Ik sprak **vroeg en laat** tot u, maar u hebt niet geluisterd. Ook heeft de HEERE tot u al Zijn dienaren, de profeten, **vroeg en laat** gezonden, maar u hebt niet geluisterd en uw oor niet geneigd om te luisteren” (zie ook vers 5).
- 6) Jeremia 26:4-5: “Zeg dan tegen hen: Zo zegt de HEERE: Als u niet naar Mij wilt luisteren door te wandelen volgens Mijn wet, die Ik u heb voorgehouden, door te luisteren naar de woorden van Mijn dienaren, de profeten, die Ik **vroeg en laat** tot u zend, en u niet hebt willen luisteren”.
- 7) Jeremia 29:19: “omdat ze naar Mijn woorden niet geluisterd hebben, spreekt de HEERE, toen Ik Mijn dienaren, de profeten, **vroeg en laat** tot hen heb gezonden. Maar u hebt niet geluisterd, spreekt de HEERE”.
- 8) Jeremia 32:33: “Zij keerden Mij de nek toe en niet het gezicht, hoewel Ik hen **vroeg en laat** onderwees. Zij luisterden echter niet en aanvaardden de vermaningen niet”.
- 9) Jeremia 35:14-15: “Ik echter heb **vroeg en laat** tot u gesproken, maar naar Mij hebt u niet geluisterd. Ik zond tot u **vroeg en laat** al Mijn dienaren, de profeten, om te zeggen: Bekeer u toch, ieder van zijn slechte weg, en beter uw daden ... Maar u hebt uw oor niet geneigd en naar Mij niet geluisterd”.
- 10) Jeremia 44:4-5: “Ik zond tot u al Mijn dienaren, de profeten, **vroeg en laat**, om te zeggen: Doe deze gruwelijke zaak toch niet, die Ik haat. Maar zij hebben niet geluisterd en hebben hun oor niet geneigd door zich van hun slechtheid te bekeren”.

[Zie ook Nehemia 9:29-30 en Zacharia 1:4 waar dit woord niet wordt gebruikt maar wel hetzelfde idee aanwezig is]

Conclusie

Jeremia is gekend als de treurende profeet, maar zijn tranen waren maar een reflectie van een treurende God. Toen deze God mens werd konden Zijn tranen gezien worden toen Hij weende over Jeruzalem (Mattheüs 23:37; vgl. Lukas 19:41) en Hij zei: “Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! HOE VAAK heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen”. Deze woorden kunnen enkel begrepen worden in het licht van de verzen geciteerd hierboven:

Hoe dikwijls heb Ik u Mijn profeten gezonden, vroeg en laat! Hoe dikwijls heb Ik Mijn armen uitgestrekt naar u! Hoe dikwijls heb Ik gepleit en dringend verzocht en uitgenodigd! Hoe dikwijls heb Ik u geroepen en gesproken! Hoe dikwijls heb Ik u RUST en VERADEMING aangeboden! Hoe dikwijls zou Ik uw mond gevuld hebben als u hem maar geopend had! Hoe dikwijls wilde Ik samen met u pleiten over uw zonden! O Israël, WAAROM WILT U STERVEN? Waarom kiest u de weg die Mij niet behaagt? Waarom gaat u uw eigen weg? HOE DIKWILS HEB IK U BIJEEN WILLEN BRENGEN NAAR MIJ TOE, MAAR U WILDE NIET!!!

Ik hoop dat deze studie u iets heeft geleerd over de verschrikkelijke verdorvenheid van de mens en het medelevende en zachte hart van de Redder Die wil dat alle mensen worden gered en Die geen behagen schept in de ondergang van de bozen. God is gewillig, maar hoe vaak is de mens onwillig.

“IK WILDE - MAAR U HEBT NIET GEWILD”

(Mattheüs 23:37; Lukas 13:34)